

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Quomodo venerari & observare debeamus divinæ circa nos
providentiæ ordine[m] sine curioso examine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

jubilatione erumpamus cum Davide in
 ces gratiarum: *Benedic anima mea Domi*
& omnia qua intra me sunt, nomini sancto
 psal. 102.

§. III.

Quomodo Venerari & observare debeant
Divina circa nos providentia Ordine
sine curioso examine.

Perspectâ potro ineffabili Divinæ Ma-
 tis charitate & cura plus quam ma-
 nostri in rebus etiam minimis, quid
 tamus nos ejus Providentiæ totos com-
 tere? Quid hæremus quo minus illi nos
 mnia tradamus in manus, de cujus ma-
 potentia atque amore proveniunt un-
 Quandoquidem ipse disponit omnia,
 potest ut quidquam ordinet contra nos.
 mel sumus in ejus tutelam recepti? Qu-
 etiam indies benefacit iis, à quibus offen-
 tur, poteritne malè facere iis qui omnia
 suam in ipso habent collocatam? Quis
 muniti ac confirmati heroicis cogita-
 bus, commendemus nos plane supremæ
 Providentiæ, & cum submissione debi-
 cipiamus omnes consiliorum nostrorum

Succellus negotiorumque eventus, licet ho-
 rum particulares causas motiva ac rationes
 ignoremus, contenti scire: *Nihil in terra sine
 causa fieri* ut est apud Job. c. 35. Atque illud A-
 postoli: *Quoniam diligentibus Deum omnia
 cooperantur in bonum* Rom. 8. Quid ergo su-
 perest quod nos possit perturbare, seu sani si-
 mus seu infirmi, divites seu pauperes, seu
 magni, seu nihili æstimemur? Quid refert quã
 teneamus viam ad locum beatitudinis nostrę
 consequendam, dummodo ad eam aliquan-
 do perveniamus? An volumus scrutari pro-
 funda Dei si forte daretur ad fundum eorum
 pertingere? An volumus in arcanum Dei cõ-
 cilium admitti, ut videre liceat quem ordinẽ,
 quamque methodum servet Deus in ortu at-
 que initio, in progressu atque exitu rerum
 nostrarum? Potestne quisquam eò prolabi de-
 mentię, ut audeat legem ponere Divinę sa-
 pientię, & imperare potentię infinitę? potest-
 ne Deus ipse, licet clementissimus, ejusmodi
 ferre arrogantiam temeritatemque vilissimi
 terrę vermiculi? Profectò res esset intoleran-
 da viro prudenti retinere domi suę servum
 qui eò audacię prorumperet ut Domini sui
 vellet consilia nosse, se jusque mandata, quę
 exequi quam promptissime tenetur, exami-
 nare præsumeret, rationes illorum & motiva
 E pos-

poscere, postulare, quo pacto, quam ob
 sam, quo ordine & fine quæque sibi im
 ret. Numquid prudentissimè respon
 huic effronti servo: scito mi homo, *ipse e*
 sciens volens in domum meam suscepi
 servum te assumptum & famulum, non
 dicem aut consiliarium. Tu non es, cui de
 rationem reddere actionum mearum, *O*
 minus consiliorum. Fac quod iuberis. *circ*
 tibi displicet, vade vias tuas, non est ma
 pus servo, qui philosophicè velit scrutari
 cana mea & inspicere cogitationes
 mei. Nonne similia & plura alia nobis
 rito Divina majestas opponat, si eò qu
 audaciæ & curiositatis progredieremur
 occulta iudicia secretaque consilia exam
 re atque novisse vellemus quæ sanè
 multo veneratione prosequi debemus, *ratu*
 servus heri sui observare mandata. Ille
 dem nō modo herus est noster, nos ser
 rum etiam supremus est Dominus, nos
 mancipia: ille opifex noster; nos opus
 eius: ille prototypus & princeps exem
 nos eius imagines & picturæ. Denique
 creator noster est, & Deus per essentiam
 à nullo dependens; nos Creaturæ, ab eius
 tentiâ & gratiâ omnino dependentes. *Ecce*
 huiusmodi sumus ut ab illo toti simus, *gestat*
erfis
xerc

aliter esse, nec alii esse possumus quam quales
ipse nos esse velit. *Et scitote quoniam Dominus
ipse est Deus, ipse fecit nos & non ipsi nos* psal. 99

§. IV.

Oblatio sui ipsius.

Offeramus nos igitur generosè Deo ad
obediendum illi cæcè in omnibus quæ
circa nos resque nostras Divinæ ejus Provi-
dentix ordinare placuerit, offeramus illi vi-
tam nostram, vitæque instrumenta, linguam,
oculos, cor viscera, pectus, totum corpus at-
que animam nostram, ut de his integrè dispo-
nat ipse pro sanctissima sua voluntate. Dica-
mus illi cum Propheta Regio, cujus erat vo-
luntas perfectissimè conformis Divinæ: *Pa-
ratum Cor meum, Deus. paratum cor meum.*
psal 107 Ad omnia sine querela, sine excep-
tione, ad omnia, quæ a te mihi accident, para-
tum cor meum. Mollis instar ceræ aut argil-
læ sum in manibus tuis ut recipiam sine con-
tradictione quamcumque mihi formam aut
figuram impresseris. Vis ut serviam tibi in vi-
tæ hujus prosperitate rerumque affluentia?
Ecce paratum cor meum. Vis potius ut in e-
gestate, contemptu hominum rebusque ad-
versis vivam? Ecce paratum cor meum. Vis
exercere patientiam meam diuturnis mole-